

ה דיבה ובנו ריציה .. מזווח לשאה! צועקים המפגינים, הנושאים את גופת חברם

מוסלמית-קנאית-לאומית, או אם תצטרף איראן ל הקומוניסטי.

אם ייתכן הדבר? במשך כמה שבועות סוערים, נדמה כי השאה אכן הגיע לסיים המישחק הקרוי צמו - שאהמת (שחמת). הוא נלחץ בין המלכה למית השחורה והצריחה הקומוניסטי האדום, ועמד בכל רגע למצב של "מת". הסוס של הסיי-איי-אי יקאי והרצים של צבאות ושירותי-הביטחון שלו אותו לפיי-שעה - אך התוצאות עדיין מוטלות חמור.

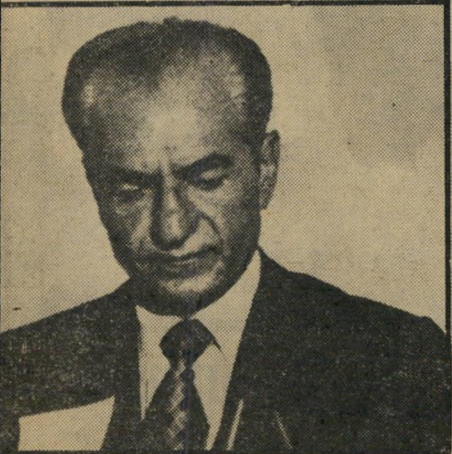
נמצא עתה בשילטון בטהראן? לפי הגירסה

המרגיעה, מסר השאה את השילטון לידי הרמטכ"ל הנאמן שלו, הגנרל ג'ולם רידיה אזהרי. אולם אפשר לראות זאת גם להי פך! הצבא תפס את השילטון.

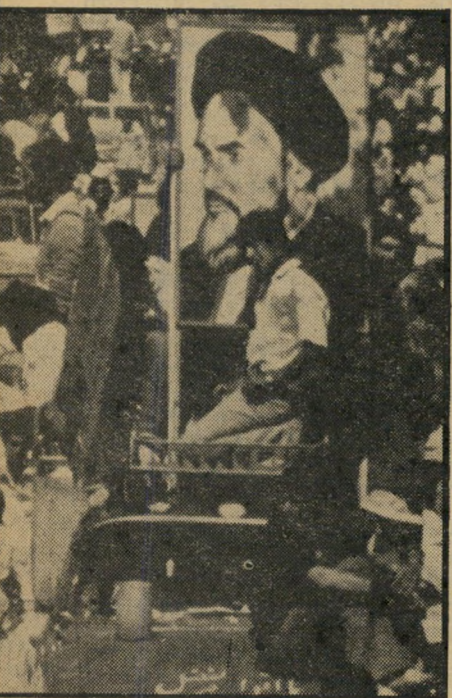
במשך דור שלם חרד השאה מפני אפי שרות זו, ועשה הכל כדי למנוע אותה. בעודו בונה מכונה צבאית כבירה, המצויר יידת בנשק היקר ביותר בעולם, מן הסוג שהאמריקאים עצמם עדיין לא הספיקו לצייד בו את צבאם כהלכה, דאג שלא תיתכן הפיכה צבאית. לשם כך נקט אמר

צעים שגבלו בגיחוך.

שיטת הקידום בסגל הקצונה התבססה על עיקרון פשוט: הכישרון אינו חשוב, חשובה אך-ורק הנאמנות האישית לשאה. בין החילות - אוויר, ים, קרקע - נאסר כל קשר. כל המגעים בין חיל-האוויר (המאומן בידי האמריקאים) ובין חיל-הים (המאומן בידי הבריטים), ובין שניהם לבין חיל-היבשה (שהוא הפרימיטיבי ביותר) התנהלו אך ורק בדרג העליון, ובאמצעות לישכתו של השאה עצמו. בדרך זו ביקש

השאה וחומייני

זעקת האמהות: הסכד לקורבנות היריות של הצבא

דכז'